

для професійного зростання і формування лояльності до організації.

Методи адаптації персоналу – це не просто набір інструментів, а стратегічний підхід до управління людськими ресурсами, який допомагає закладам охорони здоров'я успішно реагувати на виклики медичної реформи. Інвестиції в адаптацію – це інвестиції в майбутнє, що забезпечують стабільність роботи, підвищення якості медичних послуг і задоволеність як персоналу, так і пацієнтів.

Список використаних джерел

1. Маценко Ю. О. Сутність системи адаптації персоналу в сучасних умовах. Соціально-гуманітарний вісник. 2020. Вип. 32-33. С. 236-240.
2. Назаров Н. К., Степанова Е. Р. Сучасні підходи до адаптації та утримання персоналу в період кризових трансформацій в бізнесі. Бізнес Інформ. 2024. № 4. С. 325-331.
3. Пенюк В. О. Адаптація як складова процесу онбордингу персоналу. Бізнес Інформ. 2024. № 4. С. 332-338.

Василь НІМЧУК

здобувач освітньо-професійної програми
«Публічне управління та адміністрування», ЗУНУ
Науковий керівник: д.е.н., професор кафедри менеджменту,
публічного управління та персоналу ЗУНУ
Алла ВАСІНА

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПІДТРИМКИ РОЗВИТКУ ЗЕЛЕНОГО ТУРИЗМУ У ТЕРИТОРІАЛЬНІЙ ГРОМАДІ

Попит на екологічно чисті місця відпочинку сьогодні значно зростає, що сприяє популяризації зеленого туризму. За даними Всесвітньої туристичної організації (UNWTO) зростання зеленого туризму у світі становить 20–30% щороку. Станом на кінець 2023 року у структурі світової економіки зелений туризм займає 5% валового продукту та забезпечує 8% зайнятості населення по всьому

світу [1]. В Україні Зелений туризм теж стає важливою частиною туристичної інфраструктури і активно розвивається, особливо в сільській місцевості, у чому важливу роль відіграють культурні і природні ресурси [2, с. 100-101].

Зелений туризм передбачає відвідування природних територій, які майже не були порушені діяльністю людини, і орієнтований на активний відпочинок, заснований на раціональному використанні природних ресурсів. Зелений туризм пов'язаний з відмовою від комфорту, масових комунікацій, споживання і доступності численних туристичних благ. Це дозволяє насолоджуватися незайманою природою та духовно збагачуватися від взаємодії з нею [3, с. 43].

Характерні особливості та специфічні риси зеленого туризму:

- єднання з природою;
- мінімальний негативний вплив людини на природу;
- екологічне просвітництво та освіта;
- залученість місцевих жителів та отримання територіальними громадами доходів від туристичної діяльності;
- економічна ефективність та забезпечення розвитку територій певного туристичного напрямку [4, с. 18].

Отже зелений туризм – це напрямок туризму, який заснований на розумному й ефективному використанні природних ресурсів, враховує вплив на економіку, навколишнє середовище, суспільство та забезпечує гармонійне поєднання інтересів туристів, туристичної галузі, довкілля і окремих територій.

Україна має значний потенціал для розвитку зеленого туризму завдяки багатим природним ресурсам, серед яких є унікальні природні зони, багато з яких внесені до списку Світової спадщини ЮНЕСКО. Крім того, різноманіття кліматичних умов дозволяє розвивати туристичні напрямки протягом року. Важливими факторами є також збереження традиційного сільського способу життя, що створює можливості для організації екологічних маршрутів і агротуризму, а також знайомству туристів з українськими традиціями, ремеслами і гастрономією.

У той же час розвиток вітчизняного зеленого туризму сьогодні стримується через:

- низький рівень життя та обмежену купівельну спроможність населення та висока вартість організації еко-відпочинку
- недостатній рівень екологічної свідомості серед громадян;
- відсутність належної інфраструктури,;
- недостатню державну підтримку природоохоронної політики у сфері;
- дефіцит кваліфікованих кадрів у даній галузі
- відсутність чіткої стратегії розвитку зеленого туризму, яка б враховувала економічні, екологічні та соціальні аспекти;
- наслідки військових дій - небезпеку для туристів, руйнування інфраструктури та природних об'єктів, зниження інвестиційної привабливості галузі тощо.

Однак, навіть в умовах вищезазначених викликів, зелений туризм здатен приносити численні переваги сприяючи економічному, екологічному та соціальному розвитку на регіональному та місцевому рівнях. Впровадження зеленого туризму може надати територіальним громадам такі вигоди:

1. Економічні вигоди: створення робочих місць; збільшення доходів; гарантовані, довгострокові, стабільні економічні доходи.
2. Екологічні вигоди: збереження навколишнього середовища; охорона біорізноманіття; зменшення негативного впливу на екологію.
3. Соціальні вигоди: підтримка місцевих громад; збереження культурної спадщини.

Таким чином, зелений туризм сприяє диверсифікації та збільшенню доходів територіальних громад. Розвиток інфраструктури для зеленого туризму сприяє створенню нових робочих місць і стимулює ріст зайнятості. Зелений туризм також допомагає охороні природи та сталому використанню природних ресурсів, що в довгостроковій перспективі дозволяє зберегти природне середовище для майбутніх поколінь і підтримує екологічну рівновагу. Залучаючи туристів до природних експедицій

та освітніх програм, підвищує рівень обізнаності про важливість збереження природи та навколишнього середовища.

Отже, зелений туризм є потужним інструментом для збалансованого та сталого розвитку територіальних громад та вітчизняної економіки цілком, сприяючи збереженню природного середовища, стимулюванню економічного зростання та підвищенню добробуту місцевих жителів.

Список використаних джерел

1. International tourism recovered 84% of pre-pandemic levels through July 2023. UNWTO World Tourism Barometer. Volume 21.Issue 3. 2023 URL: https://webunwto.s3.eu-west-1.amazonaws.com/s3fs-public/2023-09/UNWTO_Barom23_03_September_EXCERPT.pdf
2. Grynychuk Julia, Romaniuk Iryna. DEVELOPMENT OF RURAL GREEN TOURISM IN THE REGIONS OF UKRAINE ON THE BASIS OF EUROPEAN INTEGRATION. Baltic Journal of Economic Studies, No. 4. 2018. P. 100-105. URL: <https://rep.btsau.edu.ua/bitstream/BNAU/2352/1/development.pdf>
3. Стренковська А.Ю., Євдокімова О.М. Проблеми та перспективи розвитку зеленого туризму в Україні. Причорноморські економічні студії. 2019. Вип. 38 (2). С. 42-44
4. Федорченко В. К., Федорченко-Кутуєв Н. В., Василюк О. І. Туризм – потенціал відновлення та модернізації українського суспільства. Вісник НТУУ «КПІ». 2022. № 4 (56). С. 17–19.